

Blažena doba detinskih praznikov.

Na Miklavžev večer.

Oj, v kočiji biserni
k nam se pelje Nikolaj;
sveti je zapustil raj,
da nam razdeli dari.

Ž njim pa angelci gredó;
rajski jih obseva žar,
v zlatih torbicah pa dar
nesejo nam na zemljo.

Le nesite brž dari!
Vse je že nastavljeno;
in srce pripravljeno,
o Miklavž, za čednosti.

Bogumil Gorenjko.

Na praznike.

Poljane debel sneg pokriva,
in gosta se vali megla.
In vrancu našemu se griva
dirjajočemu z meglo igra.

Le stopi, da ugledam preje
domači dragi, mili dom;
tam se mi dobri očka smeje,
pri njem veselo živel bom.

Le hitro stopi, brhki vranec,
za tabo naj drče sani,
s počitnic si moj dobri znanec,
kaj se nazaj oziraš mi?

In vranec zdirja mi po gazi,
posmeje dom se mi v pozdrav,
smejó se znani mi obrazi:
„No, prav si prišel, prav!“

Mokriški.

Mlinar božičuje.

Vedno bilo tak veselo
klopotanje je koles,
a nocoj tihotno-miren
tamkaj je za mlinom jez.

Mlinar je zatvoril vodo,
v vas božičevat odšel.
V koči se z družino svojo
pogovarja zdaj vesel.

Danes se ne peni voda,
lučka v mlinu ne brli,
vse v skrivnostnih, tihih sanjah
tam počiva in stoji.

V mlinih straši baje rado —
toda mlinar ni se bal;
le ta sveti čas božični
ga iz mlina je pognal.

Mokriški.

Tepežniki.

Naj bo teta, naj bo striček,
naj bo botra, vsak kristjan
mora danes se rešiti
na nam na naš tepežni dan,

Prej ga mi ne izpustimo,
da poda nam kakšen dar:
Naj so lešniki, orehi,
naj potvica, naj denar.

Kogar pa vznemirja burja,
naj ostane za pečjo,
gladen zre naj skozi okno,
prida tak nikdar ne bo.

Mokriški.

Včasih so nas očka ...

Včasih so nas očka topli,
danes tepemo pa mi;
in vsakdó, ki ga ošvigneš,
v torbo da ti še dari!

Suhe hruške, sladke smokve,
za oko vse lepo je;
a še boljše, a se boljše
to za mlade je zobé!

Vsakdo naj se danes reši,
in še k letu obsorej —
toda v torbo nam globoko
naj kaj vrže še poprej!

Bogumil Gorenjko.

Pri stričku.

Dobro jutro, striček dragi —
malo zgodaj smo prišli?
Ako niste vi še vstali,
s šibo bomo vas našgali,
pa če boste prav hudi.

Pa so striček se smejali
in rozljali s ključi v hram,
pa orehov nam natresli,
izpod strehe hrušk prinesli;
vse je palo v malho nam.

Stričku smo se zahvalili,
jim voščili mnogo let,
da so ljubko se smejali
in nazadnje nam dejali:
„Leto osorej pa spet!“

Mokriški.

Pri tetki.

Tetka, tetka, oj vstanite,
urno, urno v hram hitite,
in darov nam prinesite,
jabolk, hrušk, rožičev, fig!
Mi tepezniki smo tu!

Pa so tetka jim dejali:
„Vnučki dobri, vnučki mali,
vse vam, vse vam bomo dali,
jabolk, hrušk, rožičev, fig,
če tepeškat ste prišli!“

Bogumil Gorenjko.

Rešitev naloge „glavnik“ v št. II.

L	j	u	b	l	j	a	n	a
a	r	u	a					
n	a	r	n					
e	n	i	o					
z	a	j	s					

Prav so rešili: Hočever Ana, učenka V. razr. pri čč. šolskih se-trah v Celju; Heric Micika, Bersek Anica, Klemenčič Terezika, Šantl Franica, Korošak Malčka, Slavič Micika, Tar-

kas M., učenke V. razr. pri Sv. Križu blizu Ljutomera; Kotnik Zdenka, učenka V. razr. v Celju; Polančič Slavko in Štelcar Josip v Mariboru; Susman Franc na Prevalju pri Preserju; Pustišek Mihael, davkarski sluga v Kozjem; Janša Mici in Eržen Malči, učenki mešč. šole v Škofji Loki; Vizjak Štefica, učenka IV. razr. v Ljubečni; Gruden Ivan iz Retja pri Laščah; Kobi Vladimir, dijak v kn. škof. zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu; Poljančič Janez v Jarenini; Burnik Olga in Berčič Alojzija, učenki VII. razr. v Idriji; Žargi Makso, učenec IV. razr. v Kamniku; Cerar Franciška, hčerka tovarnarja in posestnika v Stobu pri Domžalah; Rojic Pepica, Prhaj Nežika, Burja Justina, Jankovič